

**List Przełożonego Generalnego
na uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP 2019 roku
otwierającą Jubileusz 350 lecia powstania
Zgromadzenia Księży Marianów**

Boża Opatrzność, która z mocą rozciąga się od krańca do krańca i wszystkim kieruje ze słodyczą, i której drogi nie są drogami naszymi, zechciała mieć maleńką trzódkę mariańską najukochańszej i niepokalanej Matce oddaną, nie w granicach jednego Królestwa Polskiego, gdzie jest jej gniazdo, lecz rozszerzoną po całej ziemi.

Drodzy Współbracia,

Rozpoczynając dziś świętowanie Jubileuszu 350-lecia powstania naszego Zgromadzenia, powyższe zdanie napisane przez ojca Alexiusa de Octaviano Fischera w roku 1758 w *Protocollum Balsamanensis*, doskonale wyraża doświadczenie całej naszej wspólnoty zakonnej na przestrzeni jej dziejów. Jest to doświadczenie wiary w opiekę Bożej Opatrzności nad nami. Ma ono swoje źródło w duchu naszego świętego Ojca Stanisława, Założyciela, który takie zawierzenie Bogu wyraził on w swoim Testamencie: „Wszystkim teraźniejszym i każdemu z moich przyszłych braci i towarzyszy na zawsze przydzielam najwspanialszą fundację: Opatrzność Boga Najłaskawszego”. Ta sama Opatrzność kieruje także dzisiaj dziejami naszej wspólnoty zakonnej i wprowadza nas w niniejszy Jubileusz.

Znaczenie Jubileuszu

„Każdy Jubileusz jest przygotowany w dziejach Kościoła przez Opatrzność Bożą” – w takich słowach św. Jan Paweł II opisuje teologiczną perspektywę Jubileuszu w liście apostolskim pt. *Tertio millennio adveniente* (p. 17). Znajdujemy tam również inne znaczenia i cele Jubileuszu: jest to „czas w szczególny sposób poświęcony Bogu”, „ma służyć odnowie” wiary i więzi z Bogiem, „jest zawsze szczególnym czasem łaski, : jako taki ma on [...] charakter radosnego święta”, „ma być wielką modlitwą uwielbienia i dziękczynienia”, a „radość każdego Jubileuszu jest w szczególny sposób radością z odpuszczenia win, radością nawrócenia” (p. 32). „Wszystko powinno zmierzać ku pierwszoplanowemu celowi Jubileuszu, jakim jest ożywienie wiary i świadectwa chrześcijan” (p. 42). Ufam, że świętowanie 350-lecia powstania naszej wspólnoty zakonnej, przyczyni się do odnowy naszej wiary i osobistej więzi z Panem, który nas powołał; do pogłębienia naszej tożsamości i świadomości charyzmatu; do dawania świadectwa, kim i po co jesteśmy w Kościele; do ponownego odkrycia kim jest dla nas Chrystus i Jego Niepokalana Matka, a nasza Patronka; do pogłębienia więzi ze św. Ojcem Stanisławem, naszym Ojcem Założyciela, który posłuszny Duchowi Świętemu dał początek naszej wspólnotie zakonnej.

Ponieważ jesteśmy wspólnotą apostolską, to każde nasze działanie powinno zawierać wymiar pastoralny. Przede wszystkim, sam Jubileusz, jeśli będzie przeżywany jako szczególny czas łaski i zostanie przyjęty przez nas jako kolejne wezwanie Pana ku nawróceniu, ma szansę stania się – poprzez świadectwo wiary – ewangelizacją. W konsekwencji zatem, świadectwo naszego powołania może przyciągnąć młodych mężczyzn do naszej wspólnoty. Wierność Panu i Jego łasce skutkuje także promieniowaniem naszego charyzmatu i skupia wokół nas świeckich, którzy chcą żyć naszą

duchowością. To jest głównym powodem, że zarówno Komisja Jubileuszowa, jak i przełożeni prowincji i wikariatów zebrani na wspólnym spotkaniu w Rzymie w wrześniu br. zaproponowali, aby dziełem Jubileuszowym naszego Zgromadzenia było wprowadzenie przy naszych parafiach i rektoratach Bractwa Niepokalanego Poczęcia Maryi (jeszcze w trakcie Jubileuszu lub bezpośrednio po nim). Bractwo, ujęte w najnowszych naszych Konstytucjach jako stowarzyszenie świeckich właściwe Zgromadzeniu, mogłoby pozwolić na lepsze rozpropagowanie naszego charyzmatu, a jednocześnie jeszcze mocniej związać świeckich z naszą wspólnotą. Oczywiście, nie przeszkadza to, aby każda prowincja ustanowiła jeszcze inne dzieła jubileuszowe: ewangelizacyjne, edukacyjne, miłosierdzia i itp.

Ramy czasowe i wydarzenia jubileuszowe

Świętowanie Jubileuszu zostało rozciągnięte na cztery lata: 8 grudnia 2019 – 8 grudnia 2023. Oficjalnym aktem otwarcia jest celebracja w dniu dzisiejszym w Domu Generalnym II Nieszporów Niepokalanego Poczęcia NMP, sprawowanych przez arcybiskupa José Rodríguez Carballo, sekretarza Kongregacji Instytutów Życia Konsekwowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego. Dokładna rocznica powstania Zgromadzenia, czyli 350 lat, przypada 11 grudnia 2020 roku. Rozpoczęcie świętowania rok wcześniej i celebracja wydarzeń poprzedzających tę datę daje możliwość przygotowania do tej rocznicy i jej odpowiedniego przeżycia. Zakończenie Jubileuszu nastąpi 8 grudnia 2023 roku, także w święto tytularne Zgromadzenia. Tego roku przypada 350 rocznica zatwierdzenia pierwszego domu zakonnego Zgromadzenia Marianów w Puszczy Korabiewskiej przez biskupa Jacka Świącickiego. Rozciągnięcie Jubileuszu na cztery lata jest historycznym nawiązaniem do kształtowania się naszego Zgromadzenia, tj. od jego charyzmatycznego początku wyrażonego w *Oblatio* do ukonstytuowania się pierwszej wspólnoty zakonnej.

Czteroletnia celebrowanie Jubileuszu została przygotowana w taki sposób, że każdy rok będzie miał specjalnie dedykowane hasło. Określają one naszą tożsamość i tworzą pewne przesłanie: *Konsekwowani dla Chrystusa i Kościoła* (rok 2020), *w szkole Niepokalanego Poczęcia Maryi* (2021), *na paschalnej drodze* (2022), *w charyzmatycznej misji* (2023). We wszystkich latach celebrowania Jubileuszu będą przygotowane teksty konferencji na miesięczne dni skupienia. Główne zagadnienia zarówno konferencji jak i wydarzeń Jubileuszowych będą związane z tematami poszczególnych lat, co pozwoli pogłębić naszą autorefleksję w odniesieniu do charyzmatu jak i może stać się inspiracją do odnowy życia duchowego zarówno w wymiarze indywidualnym, jak wspólnotowym. W poszczególnych latach zaplanowane są specjalne wydarzenia wspólnotowe i formacyjne: w roku 2020 będzie to Konwent Generalny i Ogólnoświatowy Kongres Świeckich Współpracowników; w roku 2021 spotkanie marianów w formacji wstępnej z całego świata w Licheniu oraz sympozja regionalne na temat szkoły Niepokalanego Poczęcia Maryi, organizowane przez Prowincje i wikariaty generalne w ramach dorocznych konwentów; w roku 2022 spotkanie młodych marianów z całego świata oraz sesja naukowa w Warszawie, a później konwenty prowincji i wikariatów generalnych na temat paschalnej drogi Zgromadzenia; w roku 2023 odbędzie się Kapituła Generalna, podczas której członkowie Kapituły pod przewodnictwem Przełożonego Generalnego dokonają aktu zawierzenia Zgromadzenia Matce Bożej Niepokalanej w bazylice Santa Maria Maggiore w Rzymie. Na zakończenie Jubileuszu, przy okazji tradycyjnego odnowienia ślubów dnia 8 grudnia 2023 r., wszystkie wspólnoty domowe dokonują aktu zawierzenia Matce Bożej Niepokalanej Zgromadzenia i poszczególnych współbraci, posługując się aktem zawierzenia, użytym wcześniej w czasie Kapituły Generalnej.

Szczegółowy program obchodów jubileuszowych całego Zgromadzenia będzie ogłoszony w specjalnym dokumencie. Oprócz tego, poszczególne prowincje i wikariaty przygotowują własne programy.

***Oblatio* – fundamentalny punkt odniesienia Jubileuszu**

Decydującą chwilą dla naszego Zgromadzenia było złożenie przez św. Ojca Stanisława aktu *Oblatio*, tradycyjnie przez nas określanego jako *Ofiarowanie siebie*. Dziś – dzięki najnowszym badaniom historyczno-teologicznym – wiemy, że *Oblatio* w zamyśle Ojca Założyciela było formułą ślubów zakonnych w nowej wspólnotcie, którą tym aktem wzbudził do istnienia. W konsekwencji zatem, pierwszy towarzysz i zarazem drugi członek nowej wspólnoty Księży Marianów, brat Stanisław Krajewski złożył swoje śluby na ręce Ojca Założyciela wypowiadając formułę tego samego aktu *Oblatio*, które odczytał św. Stanisław po przyjęcia indultu opuszczenia pijarów. *Oblatio* dokonane dnia 11 grudnia 1670 roku dało początek naszemu Zgromadzeniu. Kapituła Generalna, która odbyła się w Rzymie w roku 2017 uroczystie ogłosiła ten fakt w Deklaracji, powracając w ten sposób do najdłuższej tradycji naszej wspólnoty. To centralne wydarzenie, które dało początek Zgromadzeniu chcemy uczcić w 2020 roku w dwojaki sposób.

Po pierwsze, dnia 8 grudnia 2020 roku, kiedy przypada niemal dokładnie 350 lat od *Oblatio*, my wszyscy, duchowi synowie św. Stanisława, nawiązując do tamtego wydarzenia, złożymy nasze *Oblatio*, odczytując – w miejsce tradycyjnego odnowienia ślubów – ten sam tekst, jaki odczytał Ojciec Założyciel. W tym roku, wyjątkowo, odnowimy nasze śluby posługując się tekstem *Oblatio* i uczynimy to tak, jak zwykliśmy odnawiać śluby każdego roku w naszą uroczystość tytularną: publicznie, we wszystkich wspólnotach, wobec zgromadzonych wiernych (parafian, członków SPM i Bractwa Niepokalanego Poczęcia NMP, przyjaciół itp.). Składając *Oblatio* musimy jednocześnie pamiętać, że jest to akt symboliczny i jednorazowy. Dlatego, aby uniknąć nieporozumień, przed naszym *Oblatio* należy dać odpowiednie wprowadzenie dla wszystkich uczestników celebracji, że nie chodzi o nową formułę ślubów zakonnych, ale o uczczenie 350. rocznicy pierwszego historycznie ślubowania mariańskiego. Dla wiernych świeckich będzie przygotowana odpowiednia broszura o *Oblatio* i Zgromadzeniu Księży Marianów, o charakterze formacyjnym i powołaniowym. Dla wszystkich współbraci będzie przygotowany odpowiedni tekst do odczytania.

Wcześniej, w czasie Konwentu Generalnego w październiku 2020 odbędzie się specjalne sympozjum poświęcone *Oblatio* i konsekracji. Uczestnicy Konwentu, oprócz zagadnień ustalonych dla takich zebrań w naszych Konstytucjach (K 276, D 250), podejmą namysł nad znaczeniem konsekracji zakonnej, ze szczególnym uwzględnieniem dokumentu *Oblatio*, który znajduje się u początków naszego Zgromadzenia. Refleksja nad tymi istotnymi elementami życia zakonnego, może dać nowy impuls zarówno do ożywienia i pogłębienia charyzmatu, jak też odkrycia na nowo łaski wybrania do szczególnej bliskości z Bogiem i służby w Kościele. W kontekście gwałtownie postępującej sekularyzacji dzisiejszego świata, pochylenie się nad najważniejszymi sprawami naszego życia wspólnotowego i osobistego – a do takich należy konsekracja zakonna w kontekście *Oblatio* – daje szansę na nasze nawrócenie i powrót do „pierwotnej miłości” (por. Ap 2, 4).

Dziękczynienie i pojednanie z Bogiem

W czasie Jubileuszu spoglądamy na naszą historię z perspektywy wiary i dostrzegamy w niej wydarzenia piękne, naznaczone służbą Kościołowi i świętością naszych współbraci, którzy nas poprzedzili na drodze mariańskiego powołania. Tworzyli oni, dzięki wspaniałej i wielkodusznej współpracy z łaską Boga, piękne karty historii naszego Zgromadzenia, z której jesteśmy dumni. Cieszymy się ich radością i w poczuciu współuczestnictwa w patrymonium naszej wspólnoty dzielimy się z innymi dobrem, które nasi poprzednicy wnieśli w historię Kościoła i ludzkiej wspólnoty. I jest to postawa zarazem słuszna i właściwa. Świętowanie Jubileuszu daje nam wszystkim okazję do dziękczynienia Bogu za okazane nam na przestrzeni dziejów łaski i odpowiedź pełną wiary ze strony naszych współbraci.

Wpatrując się w przeszłość, nie możemy jednak zapominać o takich wydarzeniach, zarówno całej wspólnoty jak poszczególnych współbraci, które dziś oceniamy jako smutne i tragiczne, niekiedy wprowadzające także zgorszenie do wspólnoty całego Kościoła. Chodzi tu zwłaszcza o sytuacje naznaczone zagubieniem wiary lub grzechem. I jak cieszy nas współuczestnictwo w dobru wspólnym całego Zgromadzenia, tak nie możemy udawać, że nie dotyczą nas dzieje naznaczone skandalem. Jednym z celów Jubileuszu jest pewien rodzaj „rozliczenia się” z przeszłością, tak jak się to dzieje podczas rachunku sumienia. Za dobro Bogu dziękujemy, za zło przepraszamy i prosimy o przebaczenie, aby pojednać się z Bogiem i z bliźnimi, szczególnie tymi, którzy doświadczyli zgorszenia. Naszym wspólnotowym aktem przeproszenia Boga i Kościoła za grzechy zarówno wspólnotowe, jak indywidualne, będzie celebrowany – jak co roku 24 października, podczas Konwentu Generalnego w Licheniu, „Dzień zadośćuczynienia i pokuty”. Wierzimy, że wyznanie grzechów w duchu pokuty, otworzy nasze serca do większego dziękczynienia na otrzymane od Boga dary i łaski, a zarazem umocni całą naszą wspólnotę do nowego kroczenia w wierności charyzmatowi i łasce otrzymanego powołania.

W pojednanie z Bogiem oraz współbraćmi wpisuje się tradycja „odpustu, będącego jednym z konstytutywnych elementów jubileuszu. Objawia się w nim pełnia miłosierdzia Ojca, który wszystkim wychodzi naprzeciw ze swą miłością, wyrażającą się w odpuszczeniu win” (*Incarnationis misterium*, p. 9). W czasie Jubileuszu będzie możliwość uzyskania odpustów zarówno przez nas, członków Zgromadzenia Księży Marianów oraz osób stowarzyszonych z nami, jak też przez wszystkich wiernych świeckich, którzy będą brali udział w wydarzeniach jubileuszowych lub nawiedzą wyznaczone kościoły czy kaplice. Odpusty będzie można uzyskać w określonych miejscach i określonym czasie, zgodnie z warunkami wyznaczonymi przez Penitencjarnię Apostolską. Pełna lista odpustów zostanie ogłoszona w późniejszym czasie w specjalnym piśmie Penitencjarni.

Zawierzenie Niepokalanej Matce i Patronce naszego Zgromadzenia

Jubileusz powstania naszego Zgromadzenia powierzamy Maryi Niepokalanej, naszej duchowej Matce i Patronce. Uroczystość Jej Niepokalanego Poczęcia jest klamrą spinającą początek i zakończenie obchodów jubileuszowych. Charakter naszej wspólnoty zakonnej jest od samego początku wybitnie maryjny; zawarty jest już w samym tytule Zgromadzenia. Jednakże nasza maryjność ma szczególne znamię. Jest nim Niepokalane Poczęcie Matki Pana. Ten charyzmatyczny wymiar maryjności jest obecny od samego początku Zgromadzenia. W naszej wspólnocie świadomość centralnego miejsca Niepokalanego Poczęcia Maryi w charyzmacie zawsze była obecna, choć wyrażała się na wiele sposobów, a wielu naszych współbraci – także bardzo ważnych w naszych dziejach, przez lata dojrzało do zrozumienia charyzmatu swojej wspólnoty zakonnej. Najbardziej dobitnym tego przykładem jest świadectwo bł. Jurgisa Matulaitisa, odnowiciela Zgromadzenia, który w *Dzienniku Duchowym* zanotował: „Dzięki Ci, Panie, za udzielone mi szczególne uczucia miłości względem Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. Dawniej trudno mi szła ta modlitwa, teraz zaś jakże słodko jest modlić się, przypadłszy do Jej stóp i zatapiać się w modlitwie” (*Dziennik duchowy*, 42). Także nasza współczesna świadomość tożsamości Zgromadzenia dojrzała do tego, aby w najnowszych Konstytucjach misterium Niepokalanego Poczęcia NMP nazwać „istotą charyzmatu Zgromadzenia i od samego początku jego istnienia szczególnym znakiem, mocą i radością mariańskiego powołania” (K 2). W tym kontekście hasło jubileuszu zostało ujęte w następującym zapisie: *Ad honorem Immaculatae Conceptionis Mariae* (ku czci Niepokalanego Poczęcia Maryi). Szczególnie w obecnym czasie kierujemy nasze spojrzenie ku Niej, w nadziei na Jej nieustanne wstawiennictwo za nami, Jej duchowymi synami, noszącymi Jej Imię. Jej umiejętność słuchania Ducha Świętego, posłuszeństwo Słowu Boga, całkowite powierzenie się Bogu w sytuacjach przekraczających ludzkie rozumowanie niech stanie się i naszym udziałem. Zawsze uległa działaniu Boga i

nieszczczędzając swojego życia dla zbawienia świata, niech wyprasza także nam łaskę całkowitego i ofiarnego oddania w służbie Chrystusowi i Kościołowi.

Modlitwa Jubileuszowa

Wszchemogący Boże i Ojcze,
Ty w swojej Opatrzności,
od początku kształtujesz Twoją własność:
Zgromadzenie Księży Marianów,
powołane do istnienia z Ducha Świętego,
przy współpracy naszego świętego Ojca Stanisława,
aby wszystkim ludom i narodom głosić dzieło odkupienia,
dokonane przez Twojego Syna,
zrodzonego z Błogosławionej Dziewicy Maryi.
Prosimy, aby Jubileusz 350-lecia powstania naszej wspólnoty
odnowił i umocnił w nas charyzmat
włany w nasze serca przez Twojego Ducha.
Niech nasze, zanurzone w Tobie życie,
stanie się dla innych świadectwem Twojej zbawczej miłości.
My zaś, każdy z nas i wszyscy razem,
Tobie posłuszni na wzór Niepokalanej Matki Twojego Syna,
naszym życiem, przemienionym w Duchu Świętym
pragniemy odpowiedzieć na Twój zbawczy zamysł:
„abyśmy byli święci i niepokalani przed Twoim obliczem” (por. Ef 1, 4).
Prosimy o to, przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Ks. Andrzej Pakuła MIC
Przełożony Generalny